

KESKUSKOMITEAN OHJEET VALISTUSASIAIN KANSANKOMISSARIAATISSA TYÖSKENTELEVILLE KOMMUNISTEILLE

1. Pitäen ehdottomasti kiinni VKP:n ohjelman määrittelemästä kannasta polyteknillisen kouluopetuksen suhteen (ks. erikoisesti kansanvalistusta koskevan ohjelmanosan 1. ja 8. pykälää) puolueen tulee katsoa ikärajan alentaminen yleisen ja polyteknillisen kouluopetuksen alalla 17 vuodesta 15 vuoteen yksinomaan tilapäiseksi elämän sanelemaksi välttämättömyydeksi, mikä on seuraus niiden raskaiden sotien aiheuttamasta kurjuudesta ja maamme rappioutilasta, joihin Entente-maat ovat meidät pakottaneet.

Viittätoista vuotta vanhempien henkilöiden ammattiopetukseen on „yhdistettävä” „polyteknillistä yleistietoutta” (VKP:n ohjelman mainittu osa, 8. §) ehdottomasti ja kaikkialla sikäli kuin siihen on vähäisinkin mahdollisuus.

2. Valistusasiain kansankomissariaatin peruspuutteena on, että se ei ole kyllin asiallinen eikä käytännöllinen, ei erittele eikä riittävästi tarkista käytännön antamaa kokemusta, ei käytä järjestelmällisesti hyväksi tästä kokemuksesta juontuvia opetuksia, vaan enimmäkseen rajoittuu yleisluonteisiin järkeilyihin ja abstraktisiin iskulauseisiin. Kansankomissaarin ja kollegion on keskitettävä päähuomionsa näiden epäkohtien poistamiseen.

3. Valistusasiain kansankomissariaatissa yleensä ja varsinkin Ammattiopetuksen päähallinnossa on järjestetty väärin sellainen asia kuin specialistien, t.s. teoreettista ja pitkäaikaista käytännöllistä opetusta saaneiden opettajien ja samanlaista teknillistä ammattisivistystä (m.m. myös maataloudellista) omaavien henkilöiden, saaminen mukaan keskustelinten työhön.

On järjestettävä heti sellaisten työntekijäin luettelointi, otettava selville, kuinka kauan he ovat tehneet työtä, tarkastettava heidän työnsä tulokset ja järjestelmällisesti nimitettävä heitä vastuunalaisiin toimiin paikallis- ja eri-

toten keskuselimiin. Ei pidä ryhtyä mihinkään vakavampiin toimenpiteisiin ilman tällaisten spesialistien lausuntoa ja vakituista osanottoa.

Tietenkin spesialisteja mukaanvedettäessä on noudatettava kahta välttämätöntä ehtoa: ensinnäkin spesialistien, jotka eivät ole kommunisteja, on tehtävä työtä kommunistien valvomina ja toiseksi, kun kysymyksessä ovat yleisivistävät aineet, varsinkin filosofia, yhteiskuntatieteet ja kommunistinen kasvatus, opetustyön sisällön määräävät yksinomaan kommunistit.

4. Tulee laatia ja kollegion sekä kansankomissaarin tulee vahvistaa ohjelmat perustyyppiä olevia oppilaitoksia ja edelleen kursseja, luento- ja esitelmäsarjoja, keskustelutilaisuuksia sekä käytännöllisiä harjoitustöitä varten.

5. Yhtenäisen työskoulun osaston ja sen lisäksi erikoisesti Ammattiopetuksen päähallinnon on kiinnitettävä enemmän huomiota siihen, että kaikki sopivat teknillisen tai maatalousopillisen sivistyksen omaavat voimat saadaan osallistumaan entistä laajemmassa mitassa ja järjestelmällisesti teknilliseen ammattiopetukseen ja polyteknilliseen kouluopetukseen ja samalla käytetään hyväksi jokaista melko hyvin järjestettyä tehdasta ja maataloudellista tuotantolaitosta (neuvostotilaa, maataloudellista koeasemaa, mallitaloutta j.n.e., sähkövoimalaitosta j.n.e.).

Missä muodossa ja järjestyksessä tuotantolaitoksia käytetään polyteknilliseen kouluopetukseen, siitä sovittakoon vastaavien talouselinten kanssa, ettei häirittäisi laitoksen normaalia toimintaa.

6. On laadittava käytännölliset, mahdollisimman lyhyet, mutta selvät ja tarkat työselostuskaavat, jotta voitaisiin kirjata ja tarkastaa työn määrä ja tulokset. Tässä suhteessa on asiat järjestetty Valistusasiain kansankomissariaatissa kerrassaan epätyydyttävästi.

7. Kerrassaan epätyydyttävästi on järjestetty myös sanomalehtien, kirjasten, aikakausjulkaisujen ja kirjojen jakelu niin koulukirjastoille kuin muillekin kirjastoille ja lukusaleille. Seurauksena on, että sanomalehdet ja kirjat joutuvat neuvostolaitosten toimihenkilöiden suppean kerroksen käsiin ja vain hyvin vähäinen osa työläisille ja talonpojille. Koko tämä työ on järjestettävä perin pohjin uudelleen.